

2007. NYÁR

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

XI. évf. 2. szám

PÜNKÖSDI SZÓTÁR

PÜNKÖSD = Pentekoszté=ötven: Húsvét után vagyunk! Húsvét után vagyunk, ami nemcsak azt jelenti, hogy végre valóban itt a tavasz, hogy kezdhetünk készülni az év végi dolgozatokra, lehet tervezni a nyári programokat, hanem azt, hogy Jézus feltámadásának ünnepe után vagyunk. Megtörtént! Egészen pontosan 50 napja ünnepeltük. Ez az ötvenedik nap. Görögül pentekoszté. Pünkösd.

AKARAT: Ha nem akarom, nem kell ezt tudomásul vennem. A világ anélkül is forog tovább, hogy nekem fontos lenne az, hogy Jézus életének eseményei éppen hol is tartanak az egyházi esztendőben. Miért akarnék arról tudni, hogy Jeruzsálemben Péter igehirdetésének hatására háromezren akartak igent mondani Jézus megváltó munkájára? Miért akarnék tudni arról, hogy ezt az eseményt nevezzük az egyház születésnapjának?

ORSZÁG: Ahogyan Jézus mondta: *Az én országom nem e világból való.* Földi életében nagyon sokat beszélt arról, hogy Isten országa közöttetek van. Lehet, hogy ma is érdemes azon elgon-

dolkodni, hogy pünkösd napján ne csak a sokféle népcsoportból érkező emberek országaira figyeljünk, hanem arra az országra, ahova a kezdeti háromezer tartozott, és azóta sokmillióan tartozhatunk, amelyről Jézus is azt mondta: *közzettetek van.*

SZÉL: Szél fújja azokat, akik nyitottak. Szél fújja azokat, akik várják azt, hogy húsvét után legyünk. A Szentlélek szele fújja azokat, akik várják azt, hogy húsvét után se éljünk húsvéttalanul!

Kívánom, hogy a pünkösdben ez a Paraklétosz jöjjön el hozzánk, ez a Pártfogó, ez a Vigasztaló, ez a Lélek, aki nemcsak rendet teremt, nemcsak lehetőséget ad, nemcsak az Atyát és a Fiút ismerteti meg velünk, hanem akitől valóban kérhetjük azt, hogy fújjon a szél, és tanulhassuk Isten országát! Akarjuk? Akarom.

(Részlet Mesterházy Balázs írásából, mely a Luther Kiadó „Jelzőtűz” című pünkösd kiadványában jelent meg. Szerkesztette: Szabó Lajos. A kis könyvecskét az idei konfirmándusok ajándékba kapták az egyházkerülettől.)

IGAZGATÓ LELKÉSZI JELENTÉS A KÉPVISELŐ-TESTÜLET ÜLÉSÉRE

2007. március 27. (A hírlevél számára szerkesztett változat)

Egy évvel ezelőtt, ugyanebben a körben Gyökössy Endre református lelkész-lelkigondozó egyik megszívlelendő, tömör diagnózisát ismertettem, amelyet az egyházi közösségekkel kapcsolatban fogalmazott meg: „Közösségből közönség lettünk.” Ennek a mondatnak az inspirálására fogalmaztam meg azon az ülésünkön a következő kérdéseket: (1) *A liturgiát érintő polémiákban nem kellene-e nagyobb szerepet kapnia a közösségi dimenzióknak, mint kritériumnak?* (2) *Könnyű vagy nehéz integrálódni gyülekezetünkbe? Vannak-e olyan új gyülekezeti tagjaink, akik csak a közönség szerepét tudják betölteni?* (3) *A harmadik kérdés inkább egy olyan gondolat lenne, amelyet mindannyiunk szívére szeretnék helyezni: „Annyit kapunk vissza egy közösségből, amennyit beleadtunk.”* Szeretném, ha ezt a három kérdést-gondolatot most közösen is felidézni, és ezeknek a fényében tekinteni vissza az elmúlt esztendő eredményeire, vagy éppen még mindig megoldásra váró feladataira.

Személyi változások

Petri Gábor helyett szeptembertől Czöndör István végzi hatodéves tanulmányait Blázy Árpád lelkész irányításával. Jó volt látni, ahogy teológus testvérünk egyre inkább bekapcsolódott a gyülekezet vérkeringésébe. Ha csak a mögöttünk lévő ifjúsági hétvégére gondolok, bizonyos vagyok abban, hogy hatodévesünk egyre nehezebbé teszi számunkra a majdani elválás pillanatát.

2006 őszétől Sutyinszki Katalin

nyugdíjasként folytatja egyházi munkáját. Ehhez kapcsolódik az a hír is, hogy 2006 végétől mindkét templomunkban Pap Zsuzsa végzi a takarítói munkákat félállásban. Szerződése a beteggondozói munkákra is kitért. Reméljük, ebben is hamarosan lépni tudunk.

Istentiszteleti élet

Istentiszteleteinket a szokott rendben és összességében a szokott létszámokkal tartottuk meg az elmúlt évben. Ismételten felvetődött az istentiszteletek kezdési időpontja. Úgy gondolom, hogy ezzel a kérdéssel behatóbban csak később – a liturgikai változtatások után – tudunk foglalkozni.

A tavalyi jelentésben még csak kívülállóként érintettem a liturgikai kérdéseket és az abból fakadó közegházi polémiákat. Azóta sok minden történt. Az elnökség javaslatára a presbitérium elfogadta azt a tervet, amely szerint fokozatosan ismertetnénk meg a gyülekezettel az új istentiszteleti rend egyes elemeit. Ennek zárásaként kell majd a gyülekezet adott testületének döntenie, hogy istentiszteleteinken a jövőben milyen rendet használjunk. A befogadhatóság érdekében utólag is jó döntésnek tartom, hogy fokozatosan, magyarázatokkal együtt ismerhetjük meg az új rendet. Még így is sok kérdés vetődött fel a részletekkel kapcsolatban. Ugyanakkor minden természetes feszültség ellenére jótékony folyamatnak tartom, hogy közösen gondolkodunk a liturgiáról. Ritkán adatik meg

ugyanis egy gyülekezet életében, hogy ennyire tudatosan foglalkozzon az istentiszteleti rend kérdésével. Azt remélem, hogy mindannyian közelebb kerülünk annak megértéséhez, hogy mit miért teszünk, még akkor is, ha ezek a kérdések első hallásra inkább nyugtalanítók. Jó lenne ezt a lehetőséget minél jobban kihasználnunk. Hiszem, hogy ez mindannyiunk javát szolgálja.

Néhány héttel ezelőtt a sepsiszentgyörgyi testvérgyülekezetünknel jártam, ahol Zelenák József lelkésszel liturgikai kérdésekről is beszélgettünk. Miután elmondtam, hogy milyen feladatok előtt állunk, meglepődve és egy kicsit büszkén mondta, hogy ezeken ők már túl vannak. Azt már csak éreztük – kimondatlanul is –, hogy a közel hasonló liturgián keresztül is még jobban kifejezhetjük együvé tartozásunkat.

Az istentiszteleti élet kérdését érinti az is, hogy gyülekezetünk ifjúsági csoportjai is bekapcsolódtak a Tamás mise mozgalomba, amely a keresőket és az ifjúságot kívánja megszólítani egyetemes keresztény liturgikus hagyományok újraélesztésével. Öröm volt látni, hogy a legutóbbi istentiszteleten mindhárom püspök jelen volt. Örömteli hír az is, hogy vidéken is elindult ez az új istentiszteleti forma több gyülekezet összefogásával, többek között Szombathelyen és Miskolcon.

Bibliáorák

A hírlevélben folyamatosan tájékoztatjuk a testvéreket ezen csoportok életéről, így itt csak felsorolásképpen említem meg az alkalmakat. A hétfő délelőtti nyugdíjas bibliakört változatlanul együtt vezetjük lelkésztársaimmal. Néhány idősebb

férfitestvér jelezte az igényét, hogy számukra is szervezzünk rendszeres találkozásokat. Ennek az igénynek a felmérése izgalmas feladatot jelent az előttünk álló esztendőre. Örömmel számolhatok be arról, hogy a hétfő esti felnőtt-ifjúsági bibliaóra az idén is gyarapodott létszámban. A fiatal házásokkal is igyekszem rendszeresen találkozni. A legutóbbi kirándulásunkon gyerekekkel együtt 33-an vettünk részt.

Gyermekalkalmak

Ezen a területen vannak legtöbben önkéntesek. Köszönet nekik az áldozatos munkáért!

Ifjúsági munka

2006 szeptemberétől a korábban csüttörtöki ifinek nevezett csoport (a „kisi-fi”) pénteken tartja összejöveteleit a tavalyi konfirmandusokkal. A váltás meglehetősen nehéznek bizonyult. Mégis remélem, hogy a változás hosszútávon eredményes lesz. Ezeket az alkalmakat Blázy Árpád lelkésztársammal tartjuk együtt, Czöndör István segítségével. Szintén szeptemberi változás, hogy a Pénteki ifit is együtt vezetjük lelkésztársammal és Abaffy Zoltán presbiterrel. (Lelkészek jönnek, lelkészek mennek. A folytonosságot ebben a csoportban Abaffy Zoltán képviseli.) Örömmel számolok be a szárszói ifjúsági hétvégéről, amelyet múlt hét végén tartottunk a következő címmel: *Nagyhét nagy kérdései*. Közel negyven fiatallal voltunk együtt lelkésztársaimmal.

Sok-sok alkalomról lehetne még beszámolni, de ettől most eltekintenek, hiszen ezekről éppen a rendszeresen megjelenő hírlevélen keresztül értesül-

hettek a Testvérek. A köszönet szava azonban hadd hangozzék el itt is. Hála Istennek nagyon sokan részt vesznek a gyülekezeti munkában, közösségünk építésében, hogy *közönség helyett valóban közösség lehessünk*. Úgy érzem, sokan megtapasztalták annak a gondolatnak az igazságát, amit bevezetőmben megfogalmaztam: *annyit kapunk vissza egy közösségből, amennyit beleadtunk*. Valóban van miért köszönetet mondani,

van miért hálát adni. Adjon ez lendületet mindnyájunknak, hogy közösen keressük a további lehetőségeket, hogy a Krisztusról szóló evangélium minél többek számára megtapasztalható legyen. Egy ilyen nagy kerületben mindig marad bőven feladatunk. Ehhez kérem a Testvérek segítségét új ötletekkel, a szükségekre való rávilágítással és *Lelkes aktivitással*.

Joób Máté

RÖVID BESZÁMOLÓ A 2006-OS ESZTENDŐRŐL

„Sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai. Mert a nekünk adatott kegyelem szerint különböző ajándékaink vannak.” (Róm 12,5–6a)

Gyülekezeti szolgálat

Mindenek előtt röviden a gyülekezetben folyó katechetikai munkáról. A gyülekezeti hittanórákat az elmúlt évben három csoportban tartottuk. Szerdánként Farkasréten (Véghné Pozsgai Olga és Basa István), illetve péntekenként, itt a kelenföldi gyülekezeti termünkben (feleségem, Blázy Árpádné Márti és Tóthné Gaál Zsuzsa). Ezen kívül a Szent Imre és a Szent Margit gimnáziumokban tartunk órákat Joób Máté kollégámmal. A két általános iskolában, a Gárdonyi Géza és a Bárdos Lajos általános iskolákban ugyancsak feleségem, Márti oktatja az evangélikus hittanra jelentkezőket. A létszámban leglátogatottabb hittanórák az elmúlt évben is a Siroki utcai Csicsergő óvodában voltak, ahol a három alkalmon hétről-hétre több mint 60 gyermek vett részt

az órákon. Emellett feltétlen meg kell említenem a gyülekezetünkben vasárnap délelőttönként folyó gyermekbibliakört, amelyet gyülekezetünk lelkes laikus pedagógusai tartanak három csoportban, énekléssel és játsszással egybekötve.

A katechetikai munkához kapcsolódik szorosán a konfirmációs oktatás is. Örömmel számolhatok be arról, hogy tavaly szeptembertől 18 gyermek kezdte meg felkészülését az idei konfirmációra. Jól sikerült a három másik gyülekezettel közösen tartott immár hagyományos tavaszi piliscsabai konfirmándus-hétfvégénk is, ami nagyban hozzájárult a kis közösség összekovácsolódásához.

Az elmúlt ősztől – javaslatomra – lelkesztársammal együtt tartjuk a péntek esti ifjúsági órákat, külön a serdülőknek és a nagyobb fiataloknak. Emlékezetes marad mindannyiunk számára még az elmúlt év tavaszán bennünket meglátogató fiatal pálos atya, P. Hesz Attila. Érdekes volt, amint fiataljaink

ismerkedtek egy magát már Isten ügyének teljesen elkötelezett kortársukkal.

A szerda esti bibliaórákon folytattuk az Ágostai hitvallás tanulmányozását. A hétfő délelőtti bibliaórákon pedig befejeztük a Biblia női alakjait tárgyaló sorozatunkat, és az ősz folyamán új sorozatot kezdtünk el. Alkalomról-alkalomra az 1956 októberében hivatalába visszahelyezett Ordass Lajos püspök félévszázaddal ezelőtt elhangzott igehirdetéseivel töltekezünk.

A havonkénti házaskör alkalmaira ebben a munkaévben olyan volt kelenföldi szolgálatttevőket hívtunk meg, akik az elmúlt évek során valamilyen tudományos munkában is elmélyedtek. Így volt vendégünk Csepregi András és felesége, Cserhádi Márta, valamint tavalyi hatodévesünk, Petri Gábor.

A 2005-ös ifjúsági hétvégén felbuzdulva tavaly – új kezdeményezésként – gyülekezeti hétvégét is szerveztünk Balatonszárszóra. Az igazán áldottnak mondható hétvégén sok gyülekezetünket érintő kérdés került elő, és sikerült személyes kapcsolatba kerülni olyanoknak is, akik korábban amúgy kevésbé ismerték közelebről egymást.

A tavalyi gyülekezeti hétvégénk igehirdetője erdélyi testvérgyülekezetünk lelkésze, Zelenák József volt, akitől szívélyes meghívást kaptunk a sepsiszentgyörgyi testvérgyülekezetbe. Erről a gyülekezeti látogatásról – reménység szerint – majd egy év múlva számolhatok be.

Gyülekezet melletti szolgálat, illetve alkalmak: Tavaly ősztől immár a harmadik hatodéves hallgató került gyülekezetünkbe. Gerlai Pál és Petri Gábor után ebben a munkaévben Czöndör István kíséri fi-

gyelemmel a gyülekezetünkben folyó sokszínű szolgálatot.

Köztudottan szívügyem az ökumenikus kapcsolatok ápolása. A tavalyi ökumenikus imahéten Dr. Lipp László katolikus atya szolgált nálunk, feleségem pedig a Szent Imre plébániatemplomban hirdethette Isten Igéjét. Az MTV rövid összefoglalót sugárzott a templomunkban tartott istentiszteletről. A kapcsolatok további elmélyítését szolgálják az immár öt évvel ezelőtt elkezdett havonkénti kerületi ökumenikus lelkésztalálkozók. A november havi találkozóra tanácsstermünkben került sor.

Végül még egy fontos ökumenikus vonatkozású alkalomra is hadd emlékeztessenek: Az Európai Protestáns Egyházak VI. nagygyűlése tavaly szeptemberben Budapesten került megrendezésre. Ebből az alkalomból *Annegret Lingenberg* német lelkész nő szolgált igehirdetéssel kelenföldi templomunkban.

Egyéb

Az elmúlt esztendő krónikájához feltétlen hozzátartozik – az egyházkormányzati testületek megválasztásán túl – az új liturgia megismertetésére vonatkozó próbálkozás gyülekezetünkben.

Sokat vívódtam, hogy beszámolómban helyet adjak-e a következő gondolatoknak. Mivel azonban az elmúlt hónapok során gyülekezetünk minden korosztályából voltak, akik – nemtetszésüknek, sőt egyesek egyenesen felháborodásuknak hangot adva – megke-restek az „új” – még hivatalosan is formálódó (!) – liturgiával kapcsolatban (sőt, olyan aggódó testvérek is voltak, akik egyenesen azt a kérdést szegezték nekem, hogy: hogyan hagyhatom

(hagyhatjuk) mindazt, ami ezzel kapcsolatban történik, vagy éppen miért nem állítjuk már le és zárjuk rövidre a megkezdett liturgiai próbálgatást?), úgy gondolom, hogy a tavalyi esztendővel kapcsolatban nem lehet nem beszélni erről a kérdésről is.

Ugyanakkor röviden írni aligha lehet ezen összetett és igazán szent ügyről (megpróbáltam, de sajnos nem sikerült), ezért most a teljesség igénye nélkül hadd osszak meg néhány puszta tényt a tisztelt képviselő-testület tagjaival. Akit esetleg további részletek is érdekelnek, úgy arra természetesen szóban szívesen válaszolok, illetve reménység szerint újabb lehetőség nyílik még majd erre, az idén februárban beígért újabb fórum keretében.

Az istentiszteleti liturgiát fontos és az egyik legszentebb lelkészi szolgálat-területnek tartom. Az imént idézett – hűséges és templomos gyülekezeti tagoktól érkezett – véleményektől függetlenül azonban el kell mondjam, hogy – magam is – egyre nagyobb aggodalommal kísérem figyelemmel mindazt, ami ez ügyben tavaly nyár óta istentiszteleteinken történik.

Az öt évvel ezelőtti, még 2002-ben történt liturgiai változtatáskor tapasztaltak alapján, előre óva intettem gyülekezetünk presbitériumát – sajnos hiába –, hogy egy ilyen próbafolyamatba nem szabad belevinni kelenföldi gyülekezetünket. Várjuk meg mindenképp elött azt, amíg teljesen letisztul, hogy milyen is lesz majd az a bizonyos új liturgia. Az ún. próbagyülekezeti státuszt sem tartom szerencsésnek, előbb készüljön el az új liturgia a végleges formájában, és amikor egyházunk fele-

lős vezetői elrendelik majd, hogy azt minden magyarországi evangélikus gyülekezetben kerüljön bevezetésre, akkor foglalkozzunk ezzel a kérdéssel és változtassunk istentiszteleti rendünkön.

Presbitériumunk végül úgy döntött, hogy alakuljon egy bizottság, mely tovább tárgyalja ezt a kérdést, és belátása szerint valamilyen módon mégiscsak megismerteti a még egyáltalán nem végleges formájú új liturgiát.

Az új liturgia 16 változtatási pontot tartalmaz, melyek közül a legtöbb pont egyáltalán nem új, sokkal inkább az eddig is gyakorolt liturgiai pontok szövegének színesítése, gazdagítása vagy például lehetőség arra, hogy az eddigi oltár előtti egy bibliai szakasz helyett kettőt olvassunk fel. Hangsúlyozni szeretném, hogy ezekkel a pontokkal magam is teljes mértékben egyet tudok érteni, és tudok velük azonosulni, sőt, miként némely hasonló „változtatásra”, színesítésre – az új liturgiától függetlenül – már jóval korábban (Gödöllőn is és itt Kelenföldön is) nem egyszer volt példa istentiszteleteinken, jónak és követendőnek tartom!

Időközben azonban a liturgiai bizottság változtatott az eredeti elképzelésén. Értelmezésem szerint a presbitériumtól – csak – arra kaptunk felhatalmazást, hogy folytassunk e tárgykörben (mindenki előtt nyitott) teológiai eszmecserét, és vitassuk meg, mit, milyen formában vezetünk vagy éppen hagyunk el az új liturgiából. Ehhez képest a bizottság idővel zárt grémiummá vált, és tavaly ősztől tagjainak többsége már azt kezdte el hangoztatni, hogy a bizottság a presbitériumtól arra kapott felhatalmazást, hogy megismertessük

az új liturgiát, azaz annak akár mind a 16 pontját, egy az egyben, minden változtatás nélkül.

Teltek múltak a hónapok, s idén januárban azután elérkeztünk ahhoz a ponthoz, amellyel – nyugodt lelkiismerettel – sem 25 éves teológiai ismeret-im, sem Magyarországi Evangélikus Egyházunk 4 és fél évszázados istentiszteleti hagyományainak történetét tekintetbe véve – sem teológiai, sem gyakorlati teológiai szempontból azonosulni nem tudok (egész konkrétan pl.: a hitvallás áthelyezésére gondolok az igehirdetés utánra, amely így – úgy mond – mint válaszdadás az igehirdetésre hangzik el...).

Aggodalmimat, teológiai érveimet ezzel kapcsolatban még tavaly november végén megosztottam a bizottsággal, ez azonban – sajnos – nem talált megértésre. (Csak zárójelben teszem hozzá, hogy mindeddig még senki nem győzött meg arról, hogy ezzel kapcsolatos álláspontom hamis lenne.) Ezért szomorú szívvel ugyan, de – szinte – csak egyet tehettem: kiléptem a bizottságból, jelezve, hogy mindahhoz, ami ez ügyben a továbbiakban történik, ne-

vemet jó szívvel nem tudom adni. Ezen lépésemről ugyanakkor még decemberben, röviden tájékoztattam presbitériumunkat is, s bízva a kedves Testvérek szíves megértésében és szeretetében – most gyülekezetünk eme kormányzati szintjén is ezt teszem!

Még csak annyit – hittudományi egyetemünk egyik oktatója nem is olyan régen így fogalmazott: Az új liturgia megbukott... Ezért én sem értem igazán, hogy miért kell akkor nekünk még mindig olyan valamivel próbálkoznunk, amivel sajnos egyre nagyobb és ugyanakkor teljesen felesleges feszültséget indukálunk gyülekezetünk ünnep- és hétköznapjain?

Mind e mellé azonban azt is feltétlen hozzá kell tennem, hogy ha ez a probléma most nem állna fenn, akkor valószínűleg nyugodt szívvel ki lehetne jelenteni, hogy gyülekezetünk jelenét egyébként nyugalom és békesség jellemzi.

Beszámolóim végén, megköszönve a képviselőtestület minden tagjának megtisztelő figyelmét, újra csak a választott Pál apostoli ígére szeretném felhívni Mindannyiunk figyelmét!

Blázy Árpád

LELKÉSZI BESZÁMOLÓ – 2006-OS MUNAKÉV

Jakab apostol egykor ezekkel a szavakkal bátorította övét: „*A felülről való bölcsesség először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedelkeny, irgalommal és jó gyümölcsökkel teljes, nem részrehajló és nem képmutató.*” (Jak 3,17)

Sokszor, naponként imádkoznom kell azért, hogy Isten bölcsességet adjon

egy-egy feladat elvégzéséhez. Sokszor kell imádkoznom azért is, hogy engedékenyen, békességet elősegítő módon tudjak meghallgatni és elfogadni dolgokat, intéseket, eligazításokat, melyek egy kezdő, beosztott lelkészhez szólnak. Ezek nélkül a lépések nélkül ugyanis nem tudunk igazi csapatmunkáról beszélni. A kelenföldi lelkészcsapatnak

én is tagja lehetek, és igyekszem ennek a szép, ám kihívó feladatnak megfelelni. A mindennapi teendőim nem sokat változtak az elmúlt évhez képest. Az istentiszteletek, bibliaórák, kazuális szolgálatok, kismama- és kézimunkakör mellett a gyermekmunkában van nagyobb szerepem. A gyülekezeti hittanórák mellett két iskolában tanító heti rendszerességgel hittant, valamint az óvodai hitoktatás is változatlan létszámú gyermeksereggel működik. Igazi missziós terület lehetne, ha több időt és energiát tudnánk közösen ráfordítani. Azért látom így, mert az elmúlt évek eredményei kezdenek beérni: vannak olyan gyerekek, akik ebből az óvodából iskolába menve megkerestek, és csatlakoztak az iskolai hittancsoporthoz. Ezért fontos szerintem, hogy az állami iskolákban is jelen legyünk, és ne csak valamely felekezethez tartozó egyházi iskolában.

Természetesen a kérdés marad: gyülekezetünkhöz tartozó gyermekeinket milyen fajta hitoktatásban részesítsük? Munkatársak között is megoszlik a vélemény: van, aki azt vallja, hogy a gyülekezeti hitoktatás fontosabb, jöjjenek ide a gyerekek. Jó tisztázni tehát, hogy az iskolákban elsősorban olyan gyermekeket oktatók, akiknek szülei nem igénylik a gyülekezeti közösséget, vagy területünkről időközben vidékre költöztek.

Az is igaz, hogy az idén a gyülekezeti hitoktatás – ami az én csoportomat illeti – kicsit nehézkesen halad. Ennek egyik oka mindenképpen az, hogy akik eddig egyik vagy másik iskolából gyülekezeti hittanóra jártak, azok idén inkább az iskolai hittanosokhoz csatla-

koztak, mert így számukra vagy inkább a szülők számára kényelmesebb. Több előre nem látható tényező is változást okozott a gyülekezeti hitoktatás terén: egyházi iskolába való jelentkezés, költözések, családi okok (válás, hosszabb betegség), illetve problémát okozott a konfirmációi óra azonos időpontja, amelyet azonban a cserkészlet időpontja miatt nem lehetett változtatni.

Ezt a sokféle szempontot figyelembe véve íme egy „szomorú” statisztika, hogyan is alakult a hitoktatás 2001-től, amióta átvettem ezt a munkaterületet: 2001/2002 tanév: 25 gyerek. 2002/2003 tanév: 23 gyerek (két csoportban), 2003/2004 tanév: 16 gyerek, 2004/2005: tanév 10 gyerek, 2005/2006: 18 gyerek, 2006/2007 tanév: 7 gyerek. Ezekben az adatokban tehát nem szerepelnek a két állami iskolába, illetve Farkasrétre járó hittanos gyermekek száma. A következő tanévben, úgy gondolom, ismét egy hittancsoportot kellene meghirdetnünk.

Gyermekmunkához tartozik még a különböző alkalmak szervezése, adventi délután, nagy ünnepnap gyerekiistentiszteletek, karácsonyi szereptanulás, farsang, húsvéti kézműves délután, kirándulás, mozilátogatás, hittantábor szervezés és az ezekben való részvétel. Nagyon komoly segítő, ügyes kezű alkotó csoport segít ezeknek az alkalmaknak a lebonyolításában. Köszönet érte.

Röviden a kézimunkaköréről:

Talán nyomon követhető, hogy a templomi énekeskönyvekre többé-kevésbé felkerültek a hímezett énekeskönyvvédők, borítók. Sokakban nagy tetszést

váltott ki, sokan vásárolni is szerettek volna belőle, de úgy döntött a kézimunkakör, hogy ilyen csak a templomi énekeskönyveken legyen. Más jellegű borítót szívesen készítünk.

Négy alkalommal szerveztünk kézimunkavásárt: két karácsonyt, egy húsvétit, és a finn testvéreknek is megvásárlás céljából kiállítottuk munkáinkat. Az önkormányzattól 60.000 Ft pályázati pénz pedig lehetővé tette, hogy új textíliákat, szeretetvendégségi abroszokat vásároljunk (25.000 Ft) valamint adakozhassunk a gyermekek karácsonyi ajándékára (10, illetve 15 ezer Ft), a finn testvérek fogadására (40.000 Ft).

A kismama kör lelkészi felügyeletét tavaly vettem át Joób Máté lelkésztestvéremtől. Havonta egyszer tartunk kismama kört, mozgatórugója Véghné Pozsgai Olga, és igen csak gondolkozunk kell azon, hogy helyi adottságaink ellenére (az alkalmak a volt egyházi lakásban vannak, tehát elég szűkös a hely, télen nem igazán megfelelő ki-

csiny, mozgékony gyermekek számára) hogyan lehetne kellemesebbé, szebbé, barátságosabbá tenni az alkalmat.

Az iratterjesztés felügyeletét is átvetem lelkésztestvéremtől, ez azonban egyelőre átláthatatlan számomra, egyeztetésre vár.

Mint papné, számos esetben háttér munkás is vagyok: közreműködök például a sepsiszentgyörgyi testvérgyülekezettel való kapcsolattartásban, házaspáros körben adódó szervezési munkákban, gyülekezeti hétvégén a vendéglátás szervezésében, lebonyolításában, illetve bármely olyan esetben, ahol szükség van rám.

A lelkészi munka szép és változatos, de csapatmunkává valóban az teszi, ha közben nem a magunk hasznát és dicsőségét keressük, hajszoljuk, hanem minden tettünk, cselekedetünk Arra mutat, akitől elhívásunkat, és ebből kifolyólag bölcsességünket is kaptuk, mindannyiunk Urára és Megváltójára.

Blázy Árpádné

A VAK KOLDUS EVANGÉLIUMA

Márciusban harmincvalahány fiatal töltött együtt egy hétvégét Balatonszárszón. Miért? Hogy együtt lehessenek, hogy újak bekapcsolódhassanak, hogy énekeljenek, hogy kiránduljanak, hogy hajnalig fennmaradjanak. Meg azért is, hogy együtt készüljenek fel a nagyhét és húsvét eseményeire, üzenetére, ünnepére. A közös feldolgozás egyik formájaként a különböző csoportok különböző – nem szokványos – korabeli alakok szemszögéből próbálták hírt adni nagypéntekről, Jézus keresztrefeszítéséről. Az egyik csoport „helyszíni beszámolóját” olvashat-

juk: mit élt meg egy vak koldus a keresz alatt?

Itt állok az út szélén a tűző napon. Mindenki arról beszél, hogy keresztre feszítik azt, akit a zsidók királyának neveznek. Ő az, akihez a múltkor megpróbáltam odaférfkőzni, hogy engem is meggyógyítson, de a tömegben összevissza bökdöstek, így aztán nem jutottam oda hozzá.

Talán pont most megy el előttem, mert a tömeg egyre izgatottabbá válik, mindenki kiáltozik, egyesek szitkozódnak,

mások sírnak, korbácsütéseket hallok és fájdalmas kiáltásokat. Sodródok a tömeggel, fölmegyünk egészen a dombtetőre. Mire felérek, már feltették a keresztre, állítólag másik kettő is van mellette.

Iszonyatosan meleg van, halszag és izzadó emberek. Gúnyolódnak és nevetnek. Nem értem, miért ölik meg, hiszen rengeteg embert meggyógyított, kár, hogy engem nem. Bár sok rosszat is mondanak róla, állítólag lázítja a népet, Isten fiának mondja magát, és nem

tiszteli a törvényeket, és megbotránkoztatja az embereket. Nem tudom, hogy ebből mennyi igaz.

Mi ez? Mennydörgést hallok! Most meg meglepett kiáltozást. A tömegen pánik fut végig. Mindenki elcsendesül, és elkezdenek visszafele szállingózni a városba. Én is megyek velük. Érzem, hogy valami furcsa történt, nem egy szokványos megfeszítés volt, annál komorabb a hangulat. Talán én sem megyek haza üres kézzel.

GYEREKKORI ASZTALI ÁLDÁS

A hétfő délelőtti bibliakör tagjai gyakran örvendeztetnek meg minket régről hozott kincsekkel, a feledéstől megmentett emlékekkel. Múlt és jövő kapcsolódik össze ezeken a foszlányokon keresztül: a múltból kaptuk, raktározzuk el őket a jövőre! Hogy aztán mi is továbbadhassuk.

„Te, ki bűnösökkel egy asztalnál ültél,
velük kenyeret is ettél,
Jövel, Urunk, Jézus,
maradj mindig velünk.
Áldd meg ételünket,
amit adtál, kérünk!”

Hozta: Kordos Józsefné Magdi néni

A KOLUMBÁRIUMUNKRÓL

Talán a gyülekezet tagjai közül sem tudja mindenki, hogy lassan két évtizede a templomunkban is van temetkezési lehetőség. 1989-ben alakították ki elődeink a templom alagsorában a kolumbáriumot azzal az elsődleges céllal, hogy oda a gyülekezet tagjai temetkezhessenek, s azoknak a hamvait, akiknek nincs hozzátartozójuk, méltóképpen meg tudjuk őrizni.

Ugyanakkor nem lehet eltitkolni azt a szempontot sem, hogy az urnahelyekért fizetett adományok bevételt jelentenek egyházközségünknek. Amikor a kilencvenes évek közepén megerősö-

dött az érdeklődés az itteni temetkezési lehetőség iránt, a presbitérium – a gyülekezet következő generációinak anyagi lehetőségeit megőrzendő – úgy döntött, hogy az addig „örök időre” szóló urnahelymegváltás helyett 25 évre lehessen a hamvakat az urnafülkében elhelyezni. A döntés szerint amennyiben nincs olyan hozzátartozó, aki adományával újabb 25 évre kérné, hogy a hamvak az urnafülkében maradjanak, azok egy erre kialakított közös helyre kerülnek.

Időközben azonban – részben evangélikus templomokban, részben más

felekezetek templomaiban – megszaporodtak a hasonló temetkezési lehetőségek, és ezekben általában kedvezőbb feltételeket ajánlottak az érdeklődőknek. Mivel az elmúlt években egyértelműen csökkent a temetések száma a kolumbáriumunkban, a gyülekezet vezetése megfelelő tájékozódás után azt a javaslatot terjesztette először a presbitérium, majd a dönteni hivatott képviselő-testület elé, hogy az 1996 óta fennálló és 2002-ben szabályrendeletben is rögzített rendelkezésünket módosítsuk. A március 27-i képviselő-testületi ülésen megszületett döntés értelmében úgy változott a szabályozás, hogy 25 év után a hozzátartozók kérésére további adomány befizetése nélkül újabb 25 évre meghosszabbodik az urnahely tartós használatba adása. Ez a szabályozás érvényes az 1996 óta használatba adott urnahelyekre is, míg a korábban eltemetettek hamvai – az akkori szabályozásnak megfelelően – a kolumbárium fennállása alatt korlátlan ideig az urnafülkékben maradnak. A presbitérium felhatalmazást kapott arra, hogy indokolt eset-

ben (pl. ha lelkészekről, egyházi tisztviselőkről van szó) a hozzátartozók kérése nélkül is dönthessen úgy, hogy a hamvak ne kerüljenek a közös helyre.

A korábbi kolumbáriumi szabályrendelet néhány más ponton is módosult, így például az eddigi gyakorlattal összhangban rögzítésre került, hogy az urnafülkék használatba adásáért kért kolumbáriumi adomány összegében különbséget kell tenni gyülekezeti tagjaink és mások között. Az adományok összegét a presbitérium állapítja meg.

Évekkel ezelőtt elkészült már egy terv a kolumbárium bővítésére. Ha szükség lesz rá és gyülekezetünk anyagi lehetőségei megengedik, talán a nem túl távoli jövőben erre a munkára is sor kerülhet.

Hálát adunk az Úristennek azért, hogy engedte elődeinknek a kolumbárium kialakítását, és kérjük, hogy az elmenetelre készülve és szerettünket gyászolva is mindig hinni tudjuk: mindnyájan Krisztus népének közösségében maradhatunk!

Ittész András

TÁBOR TÁBOR TÁBOR TÁBOR TÁBOR TÁBOR TÁBOR TÁBOR

Kedves Hittanosok!

Szeretettel hívlak benneteket az idejükhittantáborba, amely 2007. június 25–29-ig lesz Vácon. Ebbe a pár napba, amit együtt szeretnénk tölteni, reménységünk szerint sok minden bele fog férni. Jézus csodatételeiről fogunk beszélgetni, de sokat fogunk kirándulni, játszani, hajóznunk a Dunán, és lehet, hogy egy melegvízes strandot is felkeresünk. A részvételi díj előreláthatóan 10.000 Ft lesz. Munkatársaimmal együtt (akiket már ismertek előző táborokból: *Cili, Kriszta és Zsófi*) várjuk jelentkezésüket A részletekről majd később foglak értesíteni benneteket. Addig is kívánok még jó év végi hajrát, sok sikert a témazárókhöz, dolgozatokhoz. Szeretettel üdvözöllek benneteket:

Blázy Márti néni

Kedves 12 évesek! Idén nyáron Ti lesztek a kicsik. Ti, akik a tavalyi hittantábor nagyjai voltatok, és már éjszakai túrára is elmehettetek. Titeket fognak bevezetni az ifisek egy új műfajba: az (kis)ifjúsági táborozásba!

Kedves idei konfirmandusok! Ti már jól ismeritek egymást, Ti lesztek most a (kis)ifjúsági tábor derékhada!

Kedves tavaly és tavalyelőtt konfirmáltak! Ti vagytok az öreg rókák, ti már tudjátok, mi az: ifjúság. Ti lesztek a nagyöreges, akiktől elleshetik a többiek, hogy milyen az, amikor már nem hittanos, nem konfirmandus, hanem „ifjúsági” az ember!

Mikor, hogyan, kivel?

Találkozunk az idei (kis)ifjúsági táborban, Vanyarcon, közvetlenül az iskola után, **június 18-tól 22-ig**. Ismerős lesz a táborvezető **Árpi bácsi**, és segítői, **Czöndör István** és **Réthelyi Orsi**, és csatlakoznak néhányan a nagyifiből is segítőknek.

Mit csinálunk? Játsszunk, kipihenjük az iskolát, izgalmas kalandok várnak ránk! Biztosan számíthatok idén is egy éjszakai túrára, vetélkedőre, focira és kirándulásra!

Várunk szeretettel!

TÁBOROK 2007 NYARÁN

CSOPORT	IDŐPONT	HELYSZÍN	VEZETŐ/FELELŐS
Hittantábor 1–5. osztály	június 25–29.	Vác	Blázy Árpádné Márti
Serdülő ifjúsági tábor	június 18–23.	Vanyarc	Blázy Árpád
Nagyifjúsági tábor	augusztus 19–26.	Tokaj	Joób Máté
Cserkész tábor Kiscserkészek	július 8–14.	Csákberény	Bence Domonkos
Cserkész tábor Nagycserkészek	július 4–14.	Csákberény	Bence Domonkos
Regőstábor	június 24. – július 3.	Sátoraljaújhely	Némethy Kálmán

REJTVÉNY

Új rejtvényűjság került az evangélikus könyvesboltokba „Sion” címmel. A kiadvány alcíme: *Családi rejtvényűjság bibliai tartalommal, ebből idézünk egy feladványt.* A 32 oldalas újság 450 Ft körüli áron magától a rejtvénykészítőtől is megrendelhető az alul található címen, telefonszámon. Jó játszást!

1		2		3		4
	●		●		●	
	●		●		●	
5						

Egészítsd ki a bibliai idézetet! A megfejtendő szót – amely szerepel a rejtvényben – a szürke négyzetek betűiből kell összeállítani.

Vízszintes:

1. Dávid és Betsabé fia. (1Sám 12)
5. „És megfogván (Jézus) a gyermekeknek kezét, monda néki: Talitha, kúmi; ami megmagyarázva azt teszi: ....., néked mondom, kelj föl.” (Mk 5)

Függőleges:

1. Izrael első királya. (1Sám 10)
2. „És ... Isten, hogy jó a világosság; és elválasztá Isten a világosságot a sötétségtől.” (1Móz 1)
3. „Aki vetőmagját sírva emelve ... tova, vígadozással jó elő, kévéit emelve.” (Zsolt 126)
4. „Bízzál Izrael az Úrban, mert az Úrnál van a kegyelem, és bőséges ... a szabadítás!” (Zsolt 130)

(Megrendelhető Hajduné Szabó Zsuzsa felelős szerkesztőtől. Cím: 2201. Monor, Pf. 79, telefonszám: 06-70-543-2004)

HÍREK

Gyülekezetünkben három nagyobb szabású, többnapos programra is sor került a tavasz folyamán. Ezekről az őszi számban közlünk fényképeket. Március 23–25. az *ifjúságé* volt. Három lelkészszel és a hatodéves hallgatóval utaztak le a fiatalok Balatonszársóra. Hajnalig tartó beszélgetések, éneklés és kötetlen együttlét mellett a nagyhét eseményeit járták körbe a húsvétra való ráhangolódásképp.

Április 13-tól 15-ig ismét Szárszón találkoztunk, ezúttal a *gyülekezet minden*

korosztálya. A lelkészek és a felügyelő által szervezett közösségépítő hétvégén megtelt az üdülő, a résztvevők száma meghaladta a százat. A néhány hónapos legkisebbektől az egészen senior korosztályig élvezhettük, hogy jobban megismerhetjük egymást. Munkaévünk témáját több részre bontva dolgoztuk fel. A „Felelőségünk önmagunkért és családunkért” témát *Bereznai Benjámín, Blázy Márta* és *Czöndör István* vezette be. *Pröhle Gergely* a társadalmunkért, *Gadó György* pedig a környezetünkért vállalt felelőségről beszélt. Ezeket az

előadásokat is beszélgetés követte, a gyülekezetünkért és egyházunkért vállalt felelősségünkről viszont eleve kiscsoportos megbeszéléseken gondolkodtunk. Fontos szerep jutott az ifjúságból összeállt gyerekvigázó-csoportnak is: ők tették lehetővé, hogy a kisgyerekes szülők is be tudjanak kapcsolódni a programokba. Volt idő elcsendesedésre, játékra, kirándulásra, sőt a bátraknak fürdésre is a Balatonban!

Április 27-től május 1-ig a testvérgyülekezetünkbe, *Sepsiszentgyörgyre utazott* egy 25 fős csoport a Blázy-házaspár vezetésével. Megtapasztalhatták a testvérgyülekezet vendégszeretetét, az elszállásoló családok kedvességét és a táj szépségét. Nem riadtak vissza az idősebbek sem a kirándulástól, és még hógolyóztak is.

Április 28-án, szombaton hat lelkes családapa nekiállt, hogy a templomkertben kókadozó játékokba új életet leheljenek. Újrapácolták a mászókákat, a hinta új kötelet kapott, a lengethető „híd” pedig ismét lengethető. A kis csapat reggel 9 órától délután 3-ig dolgozott műszaki gondnokunk, *Szepesfalvy Ákos* vezetésével. Köszönet a férfimunkáért, a gyerekek és a többi szülő nevében is!

A május 5-i *szeretetvendégségen Czöndör István* hatodéves teológus tartott előadást diplomamunkájának témájáról, a „negatív áldás”-ról, vagyis az átokról. Az Ószövetségre alapozott téma sok érdekes kérdést vetett fel a hallgatóságban.

Május 12-én a teljesen megtelt tanácsteremben *számolt be a 18 konfirmandus* az elmúlt tanévben megszerzett tudásáról. Az alkalom első harmadában egy-egy egyháztörténeti korszakot ismertettek röviden a gyerekek; a második részben kátékérdésekre válaszoltak; a harmadikban pedig kis műsort adtak elő, melyhez mindenki hozzájárult: verssel, népdalénekléssel, hangszeres számmal, illetve egy-egy bibliai ige felolvasásával. Számos köszöntés is elhangzott: a konfirmandusok köszöntötték a szülőket, nagyszülőket, keresztszülőket, valamint a gyülekezetet; a felügyelő köszöntötte gyülekezetünk leendő felnőtt tagjait; a szülők pedig *Blázy Árpádnak* köszönték meg, hogy végigkísérte a nagy létszámú csapatot. Az együttlétet kötetlen beszélgetés és egy kis uzsonna zárta. Másnap, május 13-án a gyönyörűen feldíszített templomban került sor a konfirmációi istentiszteletre. Hitünk szerint az itt kapott áldás kíséri a fiatalokat egész életükben.

Május 27-én, pünkösdvasárnap 11 órakor lesz a gyülekezetünkben hatodéves teológiai tanulmányait töltő *Czöndör István vizsga-istentisztelete*. Ezzel párhuzamosan gyerek-istentiszteletet tartunk az alagsorban.

Május 28-án, pünkösd másnapján fél tízre ismét szeretettel *várjuk örömenére* a kottaolvasó zenebarátokat, hogy a 11 órás istentiszteleten Samuel Scheidt *Drága nap c. művét* közösen adjuk elő.

Május végén néhány napot Finnországban tölt Joób Máté igazgató lelkészünk,

mert meghívást kapott, hogy képviselje gyülekezetünket *Kersti Rantasalo* lelkész búcsúztatásán. A kulosaari gyülekezetben ő volt eddig a testvérgyülekezeti kapcsolat felelőse, s most *nyugdíjba vonul*.

A június 3-i *tanévzáró családi istentisztelet* után szeptember első vasárnapján tartunk ismét családi istentiszteletet. A nyári iskolai szünetben a gyerekbibliakör is szünetel.

Június 10-én tartja gyülekezetünk ének- és zenekara idei *évadzáró egyházzenei koncertjét* a 18 órakor kezdődő esti vespera keretében. A liturgikus keretbe

illesztett koncerten előkerülnek az elmúlt évben megtanult istentiszteleti darabok.

Június 12-én, kedden 18 órakor kerül sor a februárban tartott *liturgiai fórum* folytatására, melyen az új liturgiával kapcsolatos további kérdéseket igyekszünk közösen körbejárni.

Előre hirdetjük, hogy idei *őszi gyülekezeti hétvégénket* október 19–21. között tartjuk. Ennek keretében meglátogatja gyülekezetünket *Fabiny Tamás, egyházkerületünk püspöke*, aki péntek este és a vasárnap délelőtti istentiszteleten szolgálatot is végez közöttünk.

NYÁRI ÁLDÁS

Lassan a nyár kapujához érünk. Ahogy közeledünk hozzá, egyre jobban lüktet bennünk a kíváncsiság és a várákozás érzése. Vajon mi újat tartogat számunkra a nyár? Olyan jó lenne valami eddig ismeretlent átélni, hogy egészen új lendülettel tudjuk elkezdeni a következő tanévet. Olyan jó lenne új kapcsolatokra szert tenni, vagy a meglévőket mélyíteni, gyógyítani. Várákozásunk persze arra is irányulhat, hogy félretett, majd dolgainkat bepótoljuk, elintézzük.

A nyárhoz közeledve talán félelmeink is felerősödnek. Sikerül-e úgy összeállítani a nyári családi naptárt, hogy jusson elég idő a feltöltekészésre is?

Sikerül-e jó programokat szervezni a régen látott rokonoknak? Meg fogják-e törni a magány néha elviselhetetlenül hosszú csendjét a régen várt találkozások?

Kívánom mindnyájunknak, hogy az évközben is velünk vándorló Isten áldását érezzük az előttünk álló nyári időszakban is. Áldja meg az Isten a pihenésünket, közös családi programjainkat, találkozásainkat, csöndes estéinket. Ha útjaink során betérünk egy templomba, vagy bárhol összekulcsoljuk kezünket, mondjunk el egymásért egy áldást. Isten áldása kísérjen bennünket!

Uram, add a szemed, hogy meglássam a bajt és az igazságtalanságot. Uram, add a kezed, hogy vele sok jót tehessek. Uram, add a lábad, hogy a szegényekhez, szomorkodókhoz menjek vele. Uram, add a szád, hogy hirdessek szabadságot, amit Te hoztál nekünk. Uram, engedd, hogy jó hír legyek mindazok számára, akik az élet útján találkoznak Veled. – Ámen.

Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét legfőképpen az igaz hitért! Hogyha jó a végóra, mellénk álljon, Hazatérésre készen találjon! Szánj meg, Isten!

Jer, Világosság, ragyogj fel nekünk, hogy csak Krisztus légyen Mesterünk! El ne hagyjuk őt, mi hú Megváltónkat,

Aki népének örökséget ad! Szánj meg, Isten!

Ó, Szeretet, áraszd ránk meleged, hadd izleljük édességedet. Tiszta szívből mindenkit hadd szeressünk, egységben és békében éljünk! Szánj meg, Isten!

(*Evangélikus énekeskönyv, 232. ének*)

TELEFONSZÁMOK

<i>Lelkészi hivatal</i>	361-2159
<i>Joób Máté igazgató lelkész</i>	385-0820
<i>Blázy Árpád lelkész</i>	385-0244
<i>Blázy Árpádné beoszt. lelkész</i>	385-0244
<i>Schulek Mátyás</i>	
<i>diakónus lelkész</i>	337-8371
<i>Ittész András felügyelő</i>	209-4259
<i>Kotsis Domokos</i>	
<i>másodfelügyelő</i>	386-9626
<i>Sass János másodfelügyelő</i>	361-1493
<i>Bence Gábor kántor</i>	208-3779
<i>Sutyinszki Katalin egyházi</i>	385-0600

HIVATALI REND

A lelkészi hivatal nyitva tartása:

Hétfő–péntek 9–13 óra,
szerda 17–19 óra

Lelkészek beosztása:

Joób Máté: hétfő, csütörtök 10–12 óra
Blázy Árpád: kedd, péntek 10–12 óra
Blázy Árpádné: szerda 10–12 óra
és 17–19 óra

CALÁD GONDOZÓ IRODA

Cím: Budapest, Fraknó u. 32.,
tel.: 203-8365
kedd 14–17 óra között *dr. Erdődy Tiborné*

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

A Budapest–Kelenföldi Evangélikus
Egyházközség ingyenes lapja.
1114 Budapest, Bocskai út 10.
E-mail: kelenfold@lutheran.hu
Web: <http://kelenfold.lutheran.hu>

Megjelent 400 példányban. Egy példány előállítási költsége 120 forint. A lap készítéséhez adományokat elfogadunk, melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.

Felelős kiadó: *dr. Ittész András*
Szerkesztők: *Blázy Árpád, Blázy Árpádné,*
Ittész Szilvia, Joób Máté, Mády Erzsébet
Olvasószerkesztő: *Bence Judit*
Technikai munkatárs: *Ruzicska Péter*

Szerkesztőségi ügyekben kereshető:
Ittész Szilvia 209-4259, ittzes@freemail.hu
Tördelés: *Luther Kiadó*
Nyomás: *Rózsa Nyomda*